

янь! Ти мислишъ, че азъ не зная какво си направилъ завчера у дѣдови Крайови! Кажи ми ти, дѣ са е чуло и разбрало да са пѣе „во Иорданѣ крещающуся“ кога-то са износва мѣртвецъ? . . .

— Прости ма, Хаджи! казва попъ Ерчо жалостно.

— Прости ма Хаджи! . . . Нѣма да та проста . . . Азъ хилядо пѣти сжмъ ти рѣкалъ да оставишъ онова аннаджнма; а ти пакъ си гледашъ своятъ кефъ. Захваналъ си завчера да четешъ евангелието, па го четешъ, като нѣкой дервишинъ. . . „Во время оно, аннаджнма, рѣче Господъ, аннаджнма, бо пришедшимъ къ нему иудеомъ, аннаджнма . . .“ Е, кажи ми ти, кой попъ чете словото божие, като тебе? а? . . .

— А пакъ владиката коваго чете нѣщо, то сѣкога казва филанъ. . . „То керекино, филанъ“ . . .

— Владиката е владика, а ти си попъ